

מסורת הש"ס

- (א) תוספתא ס"ה.
 (ב) יקדושין כד. וש"ג.
 (ג) עירובין פג. וש"ג.
 (ד) תוספתא פ"ד.
 (ה) תוספתא ס"ה.
 (ו) ע"ב.

מוסף רש"י

הובא בסוף המסכת

תוספות רי"ד

[illegible]

בשלהם לרבה. דלוקין רישא דמתני' ב' שנים מנעו ואע"ג דקסח: רישא. דקאמר מת הכן בחוק שמי שנים ה"ו גט: בדלה פריש. ב' שנים והרי הניקוח לא נכנס: **סיפא דפריש.** על כרחיך דוקא קאמר דיהא לו אילטריך לפירושי פריש: **אלא לרב אש.** דלמר רישא דמתני' יוס אחד קאמר על כרחיך מת הכן או האז דקמני כגון שמת ולא הניקוח כלל ואחרי ה"ו גט הרי זה נתקיים כלום מן התנאי: **לפי שלא אמר לו.** אם תניקח יאה גט אם לא תניקח לא יאה גט דבעינן תנאי כפול בתנאי בני גד ובני ראובן: **ר"ש כו.** ויפירשם כדילא וואלא: איכא דאמרי **ר"מ קאמר לו.** איך לן ללמוד מתנאי בני גד שאין כך תנאי בכל המקרא שפיר כפול כגון או תנקח מאחלי (בראשית מד) ויכון אם שכל אם לא שכל (במדבר ה) אם תלכו ושתעמם אם תמלכו ויתמסם (שפי"א ו) הלכן היו להם שני מתניות הבאים כאחד ואין מלמדן: **ואיכא דאמרי לרבנן קאמר לכו אין לך תנאי ככפולין שאינו כפול.** ויש לנו למד מן דכולהו דרבי דמתמלכין: לכו בקדושים לאומור לחבירי (ד' פלפין: **מאן חכמים.** בהך מתניתא דתרייתא ר"ש [ב"ג] היא: **אמר לה כפני שנים ה' גיטך כו.** ולא מסרו לה כפנייה ואלו מסרו לה יארגשה לה כפניה תנאי ומו לא מני' לאתניי תנאה אחרינא אלא כך אמר כפניהם כשמשקטנו ולא לאתמקטו אלא על מנת כן: **וחור אמר לה כפני שנים כו.** ומסרו לה: **לא ביטל כו.** שלא בא זה להיטקן מדלא אמר לה שחתמי מתמים וזו תופסת את תנאי הראשון ולעקור נמי לא בא מדלא ביטל דברו הראשון כפני אלו אלא הכי קאמר לה או תנאי ראשון או מתמים זו: **ג' מאוס וזו.** ודאי עקר ליה למתניה קמא: **ואין אחד מן העדים הראשונים ואחד מהאחרונים מעשרפים.** להעדי שהיה תנאי בטעו זה כל זמן שלא יבואו שנים [כאחד ויעידו] כחלח מן התנאים כער ע"י עדי חתימה ולא כל כעמיהו דהיק לשווי תנאה גביטא: **אילימא אסיפא.** פשיטא דלין אחד מן הראשונים כלום שהרי אפילו באו שניהם אינן כלום דהא בטיל ליה ההוא תנאי: **אלא ארישא.** דאמר או היא או היא: **מסו דסיפא.** הוואל ומקיים גיטא כחד מהני תנאי הווי להו כחד תנאה וכל סהדי דמסאדי לקומי תנאה דהאי גיטא ליטערפו קא משמע לן: **מתני' והגיע לגאטערס וטור.** מד: **בטול בטל.** כלומר ושוב אינו כשר לגרש בו ואפילו חזר והלך לגליל וגשמהה שלשים יום אינו גט דקא סלקא דעמך אמתא דתחילת גליל היה והרי מתני' הראשון הלך לגליל ולא שהיה שלשים יום הרי זו מגורשת זמון השלשים לא נקבע אלא משילך עומתא דברי יאודה בבואו מגליל ליהודה והרי הלך ליהודה ובה בחון דעמיה עמד במדינת הים קיימא: **לא זמן שאעבור מכנגד פניו.** כשפ"ב. **בגמרא** פריך והא לא קיימא כד שריה הלך זמן בתוך שנים. **בראש יאודה** וזה בראש גליל הלך היה הלך מיהודה לגליל והגיע ומשם היה גיטא לך הוכיח לה בתנאי שאין הלך מיהודה לגליל ליהודה והגיע לכפר עומתא וחזר לא ביטל תנאו דלכתי לא מטעם ל עומתא לא בא וחזר בחון שלשים ולאחר זמן חזר והלך לגליל מנה

מי שאחזו פרק שביעי גימין

עו.

בשלמא ארבע רישא בדלא פריש וסיפא בדריש. פי' נקוטנא
כיון דלא אנטריך לפרוש ופירש אמרי' דלמלא לממר
דלפניו מת לא הוי גט ואין נראה לר"י דהא גבי אביו אנטריך
לפרוש וגבי בן אנטריך לפרוש לר' יהודה דלמרי' י"ח חודש ומה
שפירש נמי אלא לר' אבי שגא שגא
רישא ומאי שגא סיפא כיון דכרישא
כתפרש יוס אחד דמי על כרחין מת
האב או הכן דקנתי כגון שמת ולא
הניקמו כלל ואלמאי ה"ו גט אלא
נתקיים כלום מן התנאי ואין נראה
לדכ"ע מת הכן היינו שלא הניקמו
כלל כדפרש בבבמי' ונראה לר"י
לפסל בשלמא לרנא כ"ו וסיפא דכריש
דהויאל ופירש שמי שנים ודלוי לעשרה
קא מכין ואפילו מת אינו גט אלא
לר' אשי כיון דרישא נמי הוי כמפרש
יוס א' הרי נמי נתקין לעשרה לר'
דריש ואפילו מת לא יהיו בני כחו
כסיפא: ודחו זהו שני בתובין הבאין
באחד. הקשה ה"ר אלחנן פסק
האומר (קדושין דף סא:) דפריך מקריא
עובא לר' חנינא בן גמליאל דלא בני
תנאי כפול למלא דהויא כ' כמובין
הנאים כחאד יו"ל דהתם כאיכא
דלמרי דהכא דלרנא קאמר לכו או
נמי אי הוה פריך ליה התם מכלהו
כדרי דהוי הוי משני ליה דהו שני
כמובין הבאין כחאד ועוד דשפיר מנריך
לכו רבי חנינא בן גמליאל התם:
נקוטנא פי' נקוטנא
ולא הוי שני כריש
הבאין כחאד דכילוה מנריך לכו ר'
חנינא בן גמליאל קדושין (ג"ו סא)
ואין נראה להכריע רבי אלחנן דהתם
לא מנריך לכו אלא דלמרי לא
דלחן תמוס אחד מהן לנמוד דלעני
תנאי כפול אכל לרבי מאיר דילין
מייחיה לא עביד שם כריכותא ויש
לומר דיש בהן שום כריכותא:
תנאי

בדלא פריש סיפא
מאי שגא רישא ומאי
הרי זה גיטך על מנת
ותי שנים ועל מנת
ש אע"פ שלא נתקיים
שלא אמר לה אם
אם תניקי ואם לא
תב"א נתקיים התנאי
רשב"ג אומר אין לך
פול איכא דאמרי לר'
דאמרי לרבנן קאמר
דאורי קאמר ליה והכי
בכתובים שאינו כפול
בבאין כחאד וכל שני
אין מלמדין איכא
והכי קאמר לכו אין
שאינו כפול וגמרינן
גיטך ע"מ שתשמישי
מנת שתניקי את בני
זו מת הבן אינו גט
אומרים אע"פ שלא
ש יכולה היא שתאמר
זו תן לי בנד ואניקנו
זי מאיר קשיא דרבנן
רבי מאיר אי קשיא
נזאיה הכא בדכפליה
א קשיא מאן חכמים
גמליאל היא דאמר
הרי זה גט תנו רבנן
הרי זה גיטך על מנת
שנים וחזר ואמר לה

על מנת שתתני לי
משמשתורי רצתה נותנת לו מאתיים וזו אבל אמר
גיטך ע"מ שתתני לי מאתיים וזו וחזר ואמר לה בפני
מנת שתתני לי ג' מאות וזו ביטל דברי האחרון את
ראשונים ואחד מן האחרונים מצטרפין אדריא אילימא
ארישא פשיטא מהו דתימא כל לקיומא תנאי מצטרפין
גיטך אם לא באתי מבאן עד שלשים יום הולך
נמסירם וחזר בטל תנאו הרי זה גיטך אם לא באתי
היה הולך מגליל ליהודה והגיע לכפר עותאיה
גיטך אם לא באתי מבאן עד שלשים יום והיה
לעכו וחזר בטל תנאו הרי זה גיטך כל זמן שאמכור
היה הולך ובא הולך ובא הוואיל ולא נתיחד עמה
רא דאנטיפרס בגליל הוה קיימא ורמינהו א' אנטיפרס
בגליל ביתנים מטילין אותו לחומרא מגורשת
ואינה

עין משפט
יה מיעד

סד א ב מ"י ס"ה מהל'
גירושין הלכה יח סמג
עשין ג טוש"ע אה"ע ס'
קמג סעיף י'
ס"ה ג מ"י שם פדק ט
הלכה ט סמג שם
טוש"ע אה"ע ס' קמד
סעיף ז'

תוספות רי"ד (המשך)

[illegible]

אמרו לכן בפרק השנים אחת רב בעיניו וכו' מן ויטא דין לאפוקי מדר' יוסי דאמר וכו' של שטר
מכיה עליו והא אמרו דאמר בפרק י' נזילין הלה כרבי יוסי. אלא ודאי חזמא בעלמא הוא אחת
בגמטא עליו אפיה ספדארה וזה"ב אית' נזילין דחזמא בעלמא הוא אחת שטרמא של חסמל

(א) נראה דג"ל דולר קאמר דהוה גבי שט"ב. (ב) נראה דג"ל דלף מיליט שפסח כרית לף בעיניו ולא קענין וכו'.

שלישים יום והיה הולך מגליל לירודה והגיע לכפר עוטאנא וחזר בטל התנאי. היה זה ישיבין אם לא באתי מכאן וער שלישים יום והיה הולך למפרת הים והגיע לכפר חזר בטל התנאי. היה זה ישיבין כל שבעה מנגד פניו שלישים יום והיה הולך ובא האויל לא יתחד עמה הרי זה נט. אויסקאנא כבסרא דאנטרפסא אוי כסוף ארץ יירודה ששתי הידיעות הללו נן עומדין בין גבול יירודה ועגלי. ועוטאנא: היה גליל דאנטרפסא ראש הירדן שיש בין